

A keď to povedal, zavolať veľkým hlasom: Lazare, pod' von!

A zomrelý vyšiel majúc poviazané nohy aj ruky pohrebnými povojmi, a jeho tvár bola ovinutá znojníkom.

A Ježiš im povedal: Rozviažte ho a nechajte ho odísť!

Vtedy mnohí zo Židov, ktorí boli prišli za Máriou a videli, čo učinil Ježiš, uverili v neho.

Ale niektorí z nich odišli k farizejom a povedali im, čo učinil Ježiš.

Ján 11:43-46

Nepoznáme presný počet ľudí prítomných pri vykonaní tohto veľkého zázraku. Vieme ale, kto tí ľudia boli a prečo sa tam zišli. Títo ľudia boli Židia; muži a ženy, ktorí počuli o smrti Lazara. Prišli navštíviť sestry zosnulého a potešiť ich. Predpokladali, že následne po tejto pomoci pôjdu opäť domov. Pravdepodobne by sa rozprávali o svojom starom priateľovi Lazarovi a o smutnej situácii jeho sestier niekoľko dní alebo týždňov, ale to by bolo asi všetko.

Rozhodne si nikdy nepredstavovali, že by ešte niekedy mohli vidieť Lazara živého. Ale všetko bolo inak, jeden fakt všetko zmenil. Jeden fakt zapríčinil, že na daný deň nezabudnú do konca svojich životov. Týmto faktom bola moc Ježiša Krista. V jednej chvíli stáli pred hrobkou s mŕtvym mužom ležiacim v jej vnútri – a vzápätí ten istý muž stál pred nimi a skladali z neho pohrebné obväzy (povoje).

Ich priateľ, ktorý bol mŕtvý (a ležal v hrobe už štyri dni), teraz chodí a hovorí, ako by sa nič nestalo. Ježiš vyriekol len jeden krátky príkaz: „Lazare, poď von!“ A mŕtvý muž vyšiel. Ani samotná smrť nemohla a nemôže vzdorovať moci Ježiša Krista. Akej veľkej pocty sa dostalo týmto mužom a ženám, že na vlastné oči mohli vidieť prejav Kristovej moci a slávy. Nemôže nás preto prekvapiť, že mnohí z týchto Židov v neho vložili svoju vieru (uverili v neho).

Fyzické vzkriesenie Lazara je zároveň obrazom duchovného vzkriesenia. Je obrazom toho, ako muž alebo žena, ktorí sú mŕtvi vo svojich hriechoch, dostanú nový duchovný život. Presne tak, ako to bola Pánova moc, ktorá vyviedla Lazara von z hrobu, rovnako tak to je Pánova moc, ktorá pôsobí v konkrétnej uverivšej osobe, dáva jej nový duchovný život a živý vzťah s Bohom.

Boh ticho pracoval v srdciach prítomných Židov pripravujúc ich na tento okamih, takže keď uvideli tento zázrak, keď uvideli Lazara vychádzať z hrobu, uverili. Všetky ich pochybnosti a predsudky voči Ježišovi Kristovi sa stratili a oni vložili svoju vieru v neho, uverili v neho. Od tej chvíle začali nový život pod vedením svojho nového Pána, pod vedením Ježiša Krista.

Očakávali by sme, že pôjde o zhodnú, rovnakú reakciu všetkých prítomných, ale reakcia ľudí vôbec nebola rovnaká. Vo verši 46 čítame, že niektorí Židia išli povedať farizejom, čo Ježiš vykonal. Aký to má význam? Čo to znamená a kto boli farizeji? Nuž, farizeji boli náboženský vodcovia – vodcovia Židov tej doby. Odhliadnuc od tohto boli aj Ježišovi najväčší nepriatelia. Raz sa ho už pokúsili zabiť a iste by sa o to pokúsili znova.

Inými slovami, reakcia tejto druhej skupiny Židov bola presným opakom reakcie skupiny prvej. Kým prvá skupina uverila v Ježiša, druhá skupina odišla k jeho nepriateľom. Musíme si uvedomiť, že tieto dve skupiny ľudí boli svedkami presne toho istého zázraku. Obe skupiny stáli pri hrobe a rovnako videli, ako bol kameň z hrobky odvalený. Rovnako počuli Ježišovu modlitbu pred zázrakom. Rovnako počuli, ako rozkázal Lazarovi, aby vyšiel z hrobky a rovnako videli Lazara, ako z hrobu naozaj vychádza.

Áno, okolnosti boli presne rovnaké pre obe skupiny Židov. Ale čítame, že jedna skupina v neho vložila svoju vieru, zatiaľ čo druhá sa tomu bránila a obrátila sa proti nemu.

Čo to dokazuje? Dokazuje to toto: populárny výraz „Vidieť znamená veriť“ jednoducho nie je pravdivý. Vidieť neznamená veriť. To je zrejmé z reakcie druhej skupiny Židov – videli zázrak, ale v Ježiša neuverili.

Existuje mnoho ľudí, ktorí hovoria, že chcú mať dôkaz skôr, než uveria – dôkaz jasný a konkrétny. Požadujú dôkaz o existencii Boha, dôkaz o tom, že Ježiš je Boh, alebo dôkaz, že zázraky sa naozaj udiali. „Daj nám dôkaz,“ hovoria, „a potom budeme veriť“. My sme sa však v našej pasáži dočítali, že aj s najzrozumiteľnejším a najjasnejším možným dôkazom ľudia nemusia nutne uveriť. Prečo je to tak?

Odpoveďou je, že ľudia jednoducho nechcú veriť. Človek zásadne a od začiatku zaujíma negatívny postoj voči Bohu a bude preto hľadať každú možnú výhovorku, aby neuveril. Prečítajme si tieto slová apoštola Pavla, napísané kresťanom v Kolosách a v Ríme: „i vás, ktorí ste boli kedysi odcudzení a nepriateľmi myslou v zlých skutkoch...“ (Kolosenským 1:21), „mysel tela je nepriateľstvom naproti Bohu“ (Rímskym 8:7).

Vidíme teda, že to, čo ľudia potrebujú, nie je dôkaz, lebo dôkaz im nestačí. To, čo ľudia naozaj potrebujú, je nové srdce a nová myseľ – a jedine Boh môže utvoriť človeku nové srdce. Jedine on môže vziať staré nepriateľstvo a položiť na jeho miesto nové srdce a novú myseľ, ktoré budú chcieť vložiť svoju vieru v Krista.

Drahí čitatelia, viete do ktorej skupiny patríte? Do prvej alebo druhej? Do jednej alebo druhej skupiny patriť musíte. Ak neviete odpovedať, malý test vám napovie: Je Ježiš Kristus Pánom vášho života? Ak je vaša odpoveď „nie“, stále patríte do druhej skupiny a stále patríte medzi Božích nepriateľov. Čo musíte urobiť, je odvrátiť sa od hriechu – doslova obrátiť sa hriechu chrbtom a vložiť svoju vieru v Ježiša Krista. Urobte tak a poproste Boha, aby vám dal nový život ešte dnes.